

SVEBIO
Svenska Bioenergiföreningen
/Kjell Andersson

2016-02-15

REMISSYTTRANDE

M2015/03820/Ee

Till
Miljö- och energidepartementet
103 33 Stockholm

Remissyttrande över promemorian En samlad torvprövning (Ds 2015:54)

Svenska Bioenergiföreningen, Svebio, har beretts möjlighet att yttra sig över rubricerade promemoria och vill framför följande:

Sammanfattning

Svebio stödjer förslaget om en samlad torvprövning i enlighet med promemorians förslag. Förslaget skapar ett tydligare regelverk som i bästa fall leder till lägre kostnader och kortare handläggningstider för de berörda företagen. Förslaget leder också till en stärkt ställning för markägarna, vilket kan minska risken för konflikter kring torvprojekt. Det ger också en likartad hantering av projekt för energi- och odlingstorv.

Synen på torv som energikälla och naturresurs

Promemorians beskrivning av torvutvinning i Sverige (kapitel 3) är inte helt rättvisande. Utvinning av torv sker idag huvudsakligen på redan starkt påverkade myrar, där man i tidigare skeden genomfört markavvattning. Påståendet att "torvtäkt innebär en förlust och försämring av myrhabitat" är därför inte riktig, åtminstone inte generellt. Potentialen att för nya projekt styra utvinningen av torv till redan påverkade och avvattnade marker är stor. Detta kan också ur klimatsynpunkt ha fördelar, eftersom dessa marker idag läcker koldioxid genom nedbrytningen av torv. Också beskrivningen av effekten av efterbehandling är ofullständig. Det är riktigt att efterbehandlingen inte leder till att "den typ av myrekosystem som fanns före utvinningen" återskapas. Men det nya ekosystem som kan skapas i form av en sjö eller en ny våtmark kan ha avsevärt högre naturvärden än den ofta triviala och i allmänhet redan utdikade myrmark som fanns före torvtäkten. Det visas av flera exempel, som Västkärr i Närke där man skapat en sjö med rikt fågelliv. Påståendet i kapitel 8.4 (sid 69 nederst) om att "torv är en ändlig naturresurs" är också missvisande. Torvlagren byggs kontinuerligt upp av levande torvbildande växter. Torvutredningen myntade definitionen att "torv är ett långsamt förnybart biomassabränsle".

Behovet av speciallagstiftning

Synen på torven som energikälla har varit styrande för lagstiftningen. Under de båda världskrigen liksom i samband med oljekriserna på 1970-talet har den svenska staten

sett torven som en värdefull inhemsk energiresurs som ger försörjningstrygghet. Man har därför skapat lagliga verktyg för att kunna mobilisera denna resurs i relativt stor skala.

Idag är detta argument inte lika starkt för Sverige, inte minst eftersom beroendet av importerade fossila bränslen har minskat starkt. Men fortfarande finns ett försörjningsmotiv, inte minst på EU-nivå. Torvtillgångarna i Sverige, Finland och de baltiska länderna har betydelse för att minska beroendet av importerade fossila bränslen. Torv kan tillsammans med andra biobränslen användas inte bara för el- och värmeproduktion utan även för produktion av flytande biodrivmedel.

Det finns också andra skäl som motiverar användningen av torvtillgångarna: . Torven som additiv. Torven har utmärkta förbränningstekniska egenskaper. Sameldning med torv i biobränslepannor reducerar påslag och ger en renare förbränning med högre verkningsgrad och lägre underhållskostnader. Det kan i sin tur leda till högre elutbyte.

. Utnyttjande av torv som läcker koldioxid. Stora arealer torvmark har dikats både för jordbruk och för skogsbruk. På dessa redan dikade torvmarker sker en betydande avgång av koldioxid. Nedbrytningen av torven är en "förbränning utan nytta". Det finns goda skäl för att använda torv från dessa redan dikade torvmarker. Torvmarker som idag är betydande källor för växthusgasutsläpp kan inom några årtionden förvandlas till sänkor, om de återplanteras med skog eller om nya våtmarker anläggs.

Även om det kvarstår starka skäl för att fortsätta använda torv som energikälla finns det inte skäl att behålla den speciallagstiftning som hittills funnits för torven. Om det skulle uppstå ett akut försörjningsläge som skulle motivera en snabbare mobilisering av torvtillgångarna kan staten återinföra speciallagstiftning. Under dagens normala förhållanden är det klokt att inordna torven i samma lagstiftning som annan täktverksamhet.

Ett starkt argument för att avskaffa torvlagen är att man på så sätt naturligt engagerar markägarna i utvinningen av energitorv, på samma sätt som idag sker för odlingstorv. Ett annat starkt argument är att man får ett gemensamt regelverk för energitorv och odlingstorv.

När det gäller detaljsynpunkter kring de föreslagna förändringarna vill vi hänvisa till det yttrande som lämnats av Branschföreningen Svensk Torv.

Svenska Bioenergiföreningen

Gustav Melin
Vd

Kjell Andersson
Näringspolitisk chef